

عنوان مقاله:

بررسی تأثیر رسانه های ارتباط جمعی بر جامعه پذیری سیاسی دانش آموزان دبیرستانی (مورد مطالعه: دانش آموزان دبیرستان شهر کوهدشت)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی جامعه شناسی و علوم اجتماعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

عبدالرضا نواح - عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

علی حسین حسین زاده - عضو هیات علمی دانشگاه شهید چمران اهواز

احمد ویسی - کارشناس ارشد دانشگاه شهید چمران اهواز -

خلاصه مقاله:

جامعه پذیری یا اجتماعی شدن یعنی همنوایی فرد با ارزشها، هنجارها و نگرش های گروهی و اجتماعی که دارای ابعاد وزیرشاخه هایی چون جامعه پذیری سیاسی، جامعه پذیری دینی، جامعه پذیری سازمانی و ... می باشد. هدف اصلی نهادهای جامعه پذیر کننده، اجتماعی کردن یا آماده ساختن افراد برای حضور مؤثر در جامعه و درک به موقع و هماهنگ ساخت ها، کارکردها و فرهنگ جامعه، جهت نشان دادن عملکرد معقول اعم از واکنش ها، رفتار یا کنش در جهت رفع نیازها و رسیدن به اهداف جمعی است. مقاله حاضر با هدف بررسی تأثیر رسانه های ارتباط جمعی بر جامعه پذیری سیاسی دانش-آموزان دبیرستانی انجام گرفته است. در این پژوهش، نظر بر این است که انواع رسانه های مختلف (اعم از تلویزیون، ماهواره، سینمای خانگی و اینترنت) موجد سطوح متفاوتی از جامعه پذیری سیاسی می گردد. چارچوب نظری تحقیق برگرفته از آراء پارسنز، گربنر و ... میباشد. دادههای پژوهش با روش پیمایش از نمونههای با حجم 384 نفر از دانش آموزان پایه ی سوم و چهارم دبیرستان شهر کوهدشت و با روش نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب، جمع آوری و مراحل آماری آن با استفاده از نرم افزار SPSS V.16 انجام شده است. نتایج نشان داد که از مجموع عوامل مطرح شده میزان مشاهده ی هرکدام از انواع رسانه ها، اولویت محتوایی و پایگاه اجتماعی-اقتصادی بر جامعه پذیری سیاسی تأثیرگذار هستند. همچنین نتایج نشان داد متغیرهای زمینه ای نیز بر جامعه پذیری سیاسی مؤثرند.

کلمات کلیدی:

جامعه پذیری سیاسی، رسانه های ارتباط جمعی، کوهدشت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/348815>

